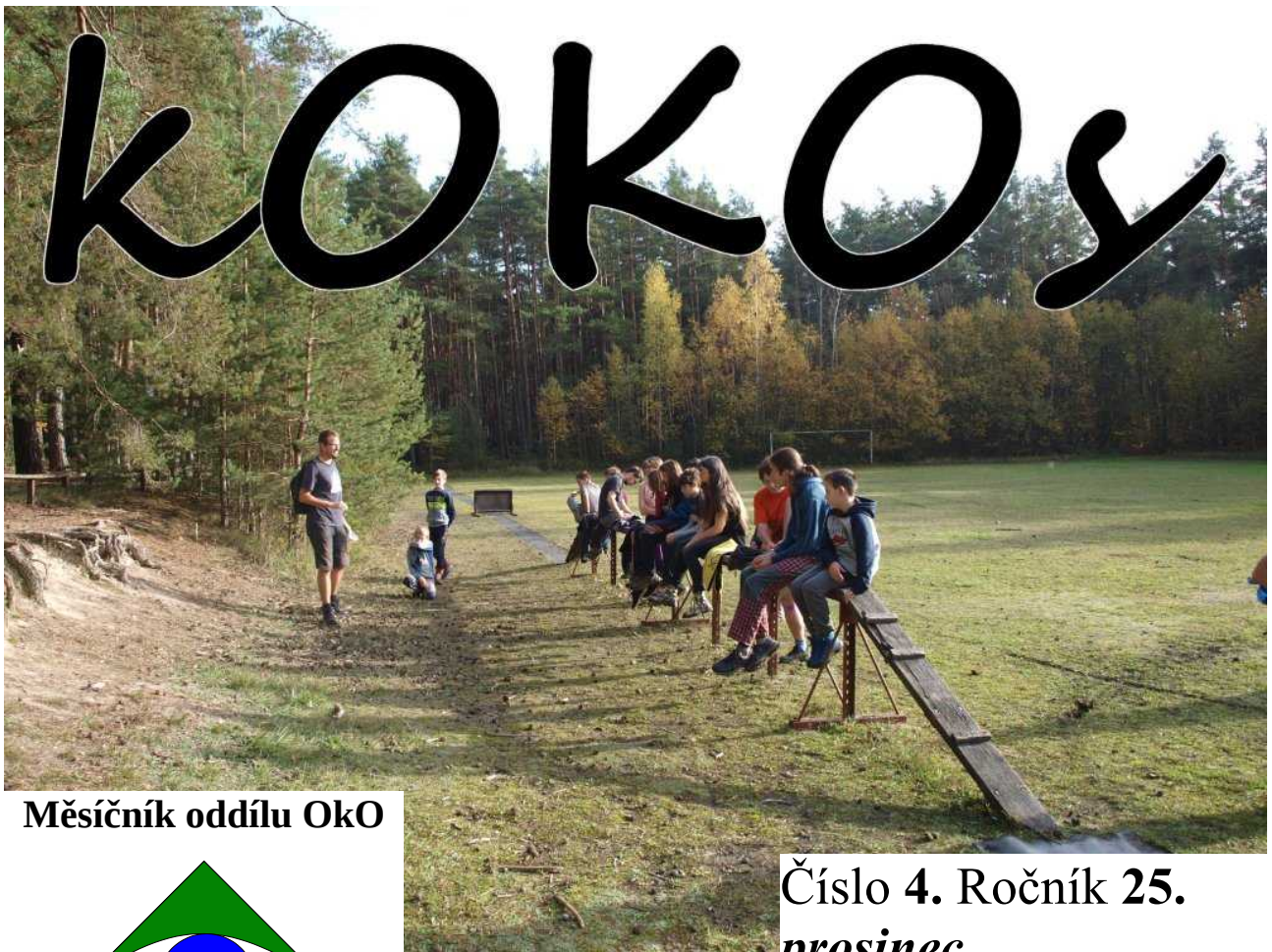
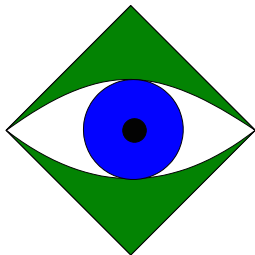

KOKOY

Měsíčník oddílu OkO

Číslo 4. Ročník 25.
prosinec
Vyšlo: 28.11.2022

Kalendárium

Zapište si do diáře

Oddílový prosinec obsahuje dvě jednodenní akce, první z nich je návštěva vánočního programu na hradě Grabštejn 10. prosince, následovat bude Vánoční výlet do Šárky 17. prosince, naše tradiční akce spojená s hrou na nějaké Vánoční téma.

Oslava oddílových Vánoc proběhne 19. prosince na Vánoční oddílovce. Oddílovka bude v čase schůzek Zobáků a nezapomeňte na drobné dárky pro vaše kamarády z oddílu.

Hned po lednové oddílovce 14. ledna 2023 proběhne jednodenní setkání oddílů na Brdech, tuto tradiční akci letos organizuje náš oddíl a byli bychom vděční za přesvědčivou účast.

Oddílovka bude 9. ledna a můžete se těšit na další číslo kOKOsu a na soutěž na téma ekologie.

Blahopřeme

Narozeniny	Svátky
30. listopadu – Vilém (10)	30. listopadu – Ondřej
4. prosince – Mára (10)	1. prosince – Iva
9. prosince – Mikuláš (18)	4. prosince – Barbora
15. prosince – Myšinka (41)	6. prosince – Mikuláš
4. ledna – Hanka (52)	10. prosince – Julie
9. ledna – Anežka (27)	13. prosince – Lucie
	19. prosince – Ester
	21. prosince – Natálie
	24. prosince – Adam
	30. prosince – David

Zprávy z oddílu

Počet členů

V listopadu jsme v oddíle nikoho nového neuvítali, takže zůstáváme na stejném počtu, připomínám, že Vlastovky i Pařátí mají v družině volná místa a někoho by nejspíš zvládli absorbovat i Zobáci.

Pojed'te s námi na zkoušku

Pokud by naše akce chtěli navštívit hosté nebo si naši bývalí členové připomenout naši činnost příležitostnou návštěvou, rádi jim účast na našich akcích umožníme. Pro návštěvu hostů jsou vhodné obě prosincové akce, i když obě jsou jako ukázka mírně netypické.

Velikonoční výlet Chotěboř

Pro letošní Velikonoce se nám podařilo zajistit ubytování v DDM v Chotěboři. Bude nás opět čekat řada výletů do přírody, několik návštěv památek a samozřejmě i barvení vajíček a další velikonoční zvyky. Zatím po vás nechci závaznou přihlášku, ale pokud již tušíte, že s námi na Velikonocní výlet chcete jet nebo naopak, že máte v té době jinou akci, dejte nám předběžně vědět, ať můžeme tušit, s jakou účastí máme výlet plánovat.

Ozvěny měsíce

Pětideňák v Poděvousech – 25.-30.10.2022

Pětideňák bývá bohatě obsazeným výletem často a ani letos tomu nebylo jinak. Z Prahy

vyrazilo dvanáct dětí a pět vedoucích. Bizon, Hanka, Ariel, Prtě, Piškot, Tomáš, Janis, Mikeš, Eliška, Martin, Mára Tonda, Eda, Bára, Malvína, Johanka a Julča. V dalším průběhu výletu pak postupně dorazili Adam, Ester, Lembas a Žába. Vlak a autobus nás dopravily do Bukové, kde nás již čekal Lukáš, který byl kvůli zraněnému kotníku dopraven na výlet autem. To nám rovněž dovolilo

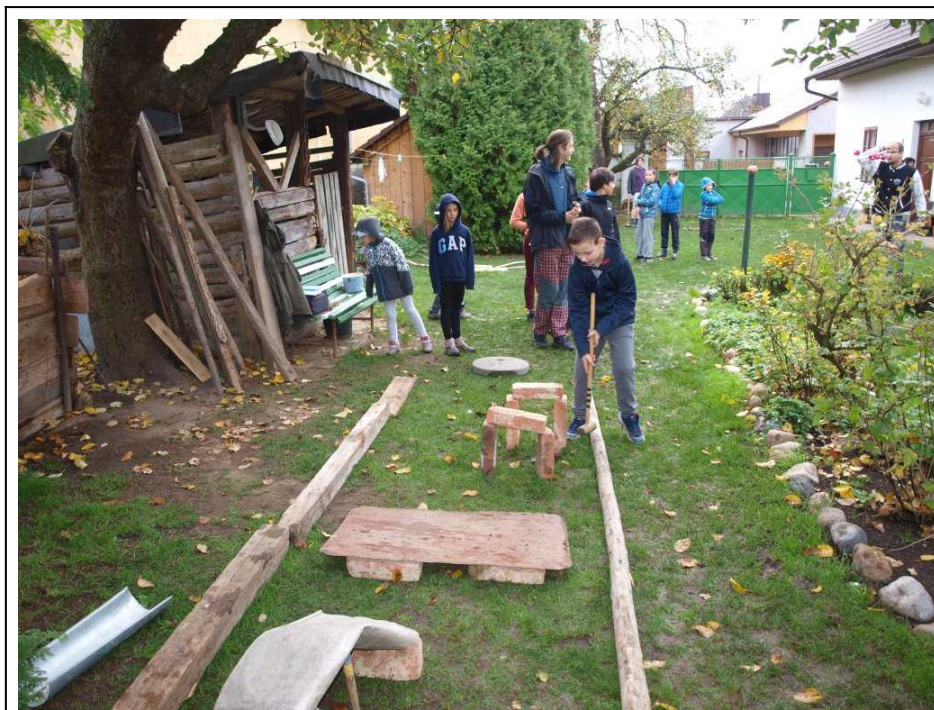
Zahájení ranní hry první ráno, děti dosud v kompletním složení

poslat podstatnou část batohů do Poděvous motorizovaně a přes les jsme vesměs šli jen nalahko.

V Poděvousech jsme se ubytovali a pak Prtě oznámil, o co na výletě tentokrát půjde,

konkrétně o výpravu na Sardinii a shánění tamní speciality, sýra Casu Marzu. První hra pak představovala návštěvu italské restaurace, byla připravená sada názvů jídel v češtině a pak totéž v italštině a bylo třeba odhadnout, který italský název znamená které jídlo v češtině. Někde to bylo jednoduché, jinde složitější.

Středeční dopoledne bylo věnováno zápolení v golfketu a a následnému turnaji v

Jedna z golfketových drah ve středu dopoledne

kuželkách. Golfketové dráhy byly často motivovány Sardinii a dalšími italskými specifiky,

Ariel pak neopomněl své společensko-kritické dráhy. Po golfketu se na zápraží odehrál neméně tradiční turnaj v kuželkách a pak jsme se spěchali ohrát dovnitř.

Po golfketu jsme hráli kuželky.

Po obědě jsme vyrazili do lesa na první terénní hru, tentokrát šlo o to najít co nejvíce lístků s paměťihodnostmi z Cagliari, hlavního města Sardinie. Po příchodu domů jsme bohužel zjistili, že Jožka a Julča mají horečku a tak musely hned večer odjet domů. Spálu od nich naštěstí nikdo další nechytil.

Večerní hra pak spočívala v přípravě občerstvení, každý tým dostal návod na přípravu občerstvení – obloženého talíře – a s pomocí obrázků a dalších

pomůcek jej mě co nejpřesněji připravit. Uvědomit si, že Sardinský chleba pane carasau připomíná spíše papír nebylo jednoduché.

Čtvrtek byl věnovaný celodennímu výletu, jehož cílem byla rozhledna Chalupská Štěpánka připomínající svou podobou Římskou strážní věž. Ranní počasí na rozhled příliš nevypadalo a z Holýšova jsme odcházeli v husté mlze, ta se ale záhy roztrhala, když nám předtím poskytla několik zajímavých pohledů.

První hrou výletu byl klasický zmizík, ovšem schovávali jsme se po Sardinsku na volání pozor pes. Hra pokračovala až k Floriánské studánce. Tam uspořádal Prtě

Při hře na výlet po Cagliari bylo třeba podepsat lístky v co nejpestřejším pořadí

hru na určování much. Věděli jsme již, že pro výrobu Casu Marzu je zapotřebí larev mouchy sýrohlodky, bylo ji však třeba najít mezi jinými druhy much. Vždy jednomu ze

dvojice byla ukázána moucha a druhý člen dvojice ji měl podle slovního popisu najít a přinést.

Rozhledna Chalupská Štěpánka

Naše cesta pokračovala přes Čelákovy směrem k Chalupám a na kamenech nedaleko od rozhledny jsme usedli k obědu. Tam Mikeš zjistil, že někde vytrousil mobil a protože má nakousnuté jablko s rodičovskou ochranou, nepodařilo se nám aktivovat jeho polohu. Mikeš s Prtětem vyrazili zpět pátrat na místech schovávání. Byli jsme dohodnuti, že pokud všechno vyjde, sejdem se v autobuse v Čelákovech.

Zbytek oddílu tedy pokračoval k rozhledně. Rozhledna je postavená a zpravována soukromou iniciativou obyvatel Chalup a je ji dokonce možné pronajmout i k ubytování. Vystoupili jsme na vyhlídku, ovšem někteří dali přednost nedalekému hřišti a když jsme začal mít obavu, že by jejich hraní nemuselo zůstat bez následků, vyrazili jsme do Líšiny na autobus. Tehdy nám poslal Prtě zprávu, že mobil je na světě a tak jsme se rozhodli zkusit chytit autobus dřívější. To se nám zejména díky

Zkouška čichu se pochopitelně koná se zavázanýma očima

Eliščinu finálovému nasazení a také kvůli tomu, že autobus měl mírné zpoždění, podařilo a dojeli jsme do Bukové a odtud došli přes les s výhledem na tábořiště do Poděvous.

Večer proběhla hra na zahánění ovcí do ohrady, v podstatě šlo o cvrnkání žetonů do určených ohrad. Bohužel někteří používali mírně spornou cvrnkací techniku, ale takové věci jde jen těžko uhlídat a posoudit.

Další pětideňková tradice nás čekala v pátek a to zkoušky smyslů a soutěž z odhadů. Nejprve byly připraveny čtyři stanoviště a to na zkoušku chuti, zkoušku čichu, zkoušku zraku a na odhady a pak děti postupně po jednom obcházely tato

Tomáš, Tonda a Malvína se fotí pod vodou.

stanoviště a testovaly svoje smysly a schopnost odhadovat. Po skončení zkoušky zraku bylo otevřené ještě stanoviště na odhad minuty.

Běh s košíky je s naším oddílem již skoro od jeho založení.

Po proběhnutí všech individuálních stanovišť jsme ještě uspořádali zkoušky hmatu a sluchu. Chápu, že pro některé je obtížné zvědavě se neotočit, ale i tak si myslím, že byste měli v oddíle své podváděcí tendence více krotit. Odpoledne jsme opět vyrazili do lesa a to tentokrát na hru, kde byl pomůckou mobilní telefon, cílem hry totiž bylo vytváření fotografií. V lese byly kartičky se sardinskými pamětihodnostmi a u

každé bylo napsáno, jakou činnost tam má tým provádět a při ní se vyfotografovat. Někteří se tak na fotce proměnili v psa, rybu nebo dokonce skálu.

Páteční večer byl věnován kasinu, jako obvykle se někteří pokusili o silně nepraktický kostým a též jako obvykle může hra sloužit k názorné ukázce toho, že se hazard nevyplácí.

Pokud dobře počítám, kuň, který by neutratil z původních peněz nic, by skončil jako třetí a ti dva před ním, jej předechnali jen těsně, žádná velká výhra se nekonala.

Nadešla sobota a to byl čas na další pětideňákovou tradici a to turnaj v netradičních sportovních disciplínách, tedy ve speciálních závodech, které na olympiádě nenajdete, ale

Na Netradičkách nesmí chybět ani slalom s koštětem

na pětideňáku si je můžete často vyzkoušet. Tak jsme zahájili tradici největší a to během s košíky, letos jich bylo „jen“ sedm, následoval hod sirkou a po něm slalom s koštětem, často uváděný jako příprava na budoucí povolání metaře. Poté byl závod v běhu se svázanýma nohama, tedy spíše ve skákání. Další soutěží bylo odpalování míče koštětem, což nebylo jednoduché ani pro

soutěžící, ani pro nadhazovače.

Nošení mlíčka bylo letos po italsku nahrazeno nošením cappuchina, tedy nošením kelímku

na podšálku. Poté následovala letošní novinka – hod talířem na cíl a soutěže byly zakončeny opileckým během, kdy se závodník musel desetkrát zatočit a pak jít bez přešlapu určenou trasu.

Odpoledne nás opět zastihlo v lese, tentokrát na hře na zahánění ovčí. Vedoucí měli rozdané zvonečky a předváděli ztracené ovce, které týmy musely najít a odvést na určené místo. A nebyla by to Sardinie, kdyby se po kraji

Malvína s Bárrou vyřezaly dýňáka

nepotulovali polodivocí psi (další vedoucí), které bylo nutné zahnat pomocí lodyhy asfodelu. Lesem se tak rozléhalo typické cinkání zvonků a zoufalé volání dětí, které se snažily zkoordinovat svou obranu.

Hlavně se nedotknout země.

Poslední večerní hra nebyla tak docela Sardinská, i když ostrov jistě má i své hudební tradice a dokonce hudební bitvy. Sesedli jsme se kolem krbu a zazpívali jsme některé v oddíle zpívané písně a ke každé z nich měla Hanka připravenou více nebo méně záluďnou otázku na něco, co se v písni zpívalo.

Neděle je již posledním dnem výletu, ale nebyla věnována celá balení a úklidu, protože dopoledne jsme ještě vyrazili na

vycházku do okolí Poděvous. Po cestě jsme hráli rozšířenou verzi zmizíku, tedy na různé příkazy bylo nutné udělat co nejrychleji nějaké úkony. Třeba před ovcemi vylézt na strom nebo před kozami se skrýt za nějakého vedoucího.

Po návratu se ovšem již balení a úklid nedali příliš odkládat a tak jsme se naobědvali, sbalili, uklidili chalupu a pak vyrazili na autobus a následující vlak, kterým jsme se dostali bez většího zpoždění v plánovaném čase do Prahy. A jako obvykle mám prostor k závěrečnému slovu, přes zdravotní

Závěr vycházky u lavičky a houpačky.

problémy pětideňák proběhl úspěšně, počasí nám přálo a účast byla hojná. Litovat mohou jen ti, kdo se výletu zalekli a s námi nejeli, protože další pětideňák za rok se tomuto sice bude podobat, ale zároveň bude jiný a zážitky z letoška již nezískají.

(bi)

Heřmanův Městec – 11.-13.11.2022

Výlet do Heřmanova Městce pronásledovaly nemoci hned od počátku, kdy v průběhu

První hra na nasedání do letadla nebo spíš na zasedávání židlí

čtvrtka a pátku výlet odřekly hned čtyři děti. Tak jsme se do Železných hor vypravili jen s pěti dětmi, ale s téměř plnou sestavou deseti vedoucích a starších hostů. Bizon, Hanka, Ariel, Žába, Prtě, Ester, Lembas, Piškot, Adam, Míša, Tomáš, Eda, Tonda, Bára a Ernest dorazili vlakem a následujícím autobusem bez doplňujících dobrodružství do DDM Ježkovka, jen tak pro zajímavost, náš oddíl zde již kdysi byl, konkrétně v

dubnu 2000.

Tentokrát jsme se tedy uložili v určených místnostech a pak Ariel s Žábou zahájili výlet

vyprávěním o tom, že se na vykopávkách v Egyptě objevily nádoby se sýrem starým snad 3000 let. Ochutnávku něčeho takového si samozřejmě Klub Gurmánů nemohl nechat ujít. V první hře jsme tedy nasedli do letadla a vypravili se do Egypta. Šlo o hru s židlemi, kde je vždy o židli méně než hráčů. Po hře šly děti vesměs spát a vedoucí s Tomášem se ještě sešli na partii Time's up.

Ráno jsme vstávali brzo a odebrali se na autobus, který nás zavezl do Prachovice,

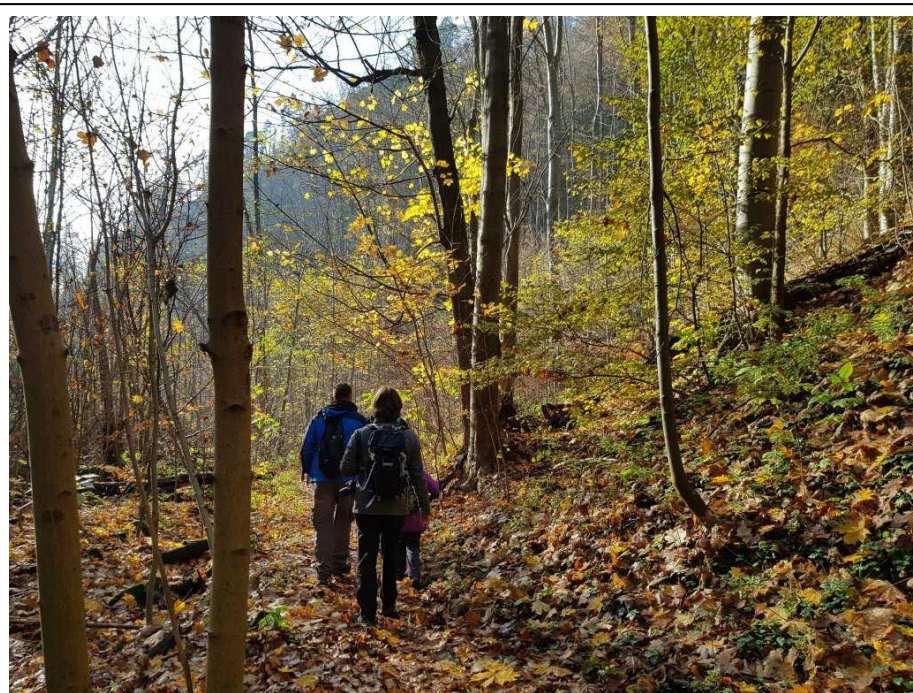

Užitečné využití klece na hradě Lichnice

odkud jsme vyrazili na sobotní výlet. Naším cílem byl hrad Lichnice a soutěsky pod ním. Naše cesta vedla z Prachovice po červené turistické značce a jakmile jsme dorazil do lesa, pustili jsme se do první hry. Šlo o to předstírat vědeckou fundovanost tím, že na otázku odpovíte co nejnesmyslněji. Pokud by odpověď dávala smysl, byl hráč vrácen zpět na začátek.

Po hře jsme vyrazili dále až jsme došli ke břehu Lovětínského rybníka, nedaleko od něj došlo k další hře. Cílem hry bylo zjistit, který egyptský hieroglyf odpovídá sýru. Hráči měli tabulku hieroglyfů a z lístků v lese museli určit, co který znamená a až jim zbyl poslední neurčený, měl to být právě znak pro sýr.

Od rybníka jsme pokračovali do Podhradí, kde jsme nejprve odbočili na Dívčí Kámen, což je vyhlídka na Lovětínskou rokli, odkud se daly pozorovat mlhy válející se v údolí a halící

Horní partie Lovětínské rokly byly ještě zalité sluncem

Třemošnici a pak jsme vystoupali k hradu Lichnice. Zřícenina byla přístupná bez vstupného a na to konto nebyla otevřená vyhlídková věž. Prošli jsme zříceninu a prohlédli si, co bylo

Při hře na prohledávání vykopávek nebylo mnoho místa

možné si prohlédnout a pak se vrátili mírně nazpět k hornímu okraji Lovětínské rokly, kde jsme usedli k obědu.

Po obědě jsme vyrazili dolů rokli, při tom jsme zahájili hru na zmizík. Lovětínská rokli je údolí a je součástí NPR Lichnice chránící vzácné lesní a skalní ekosystémy spojené s hlubokým údolím potoka a dalších vodních toků.

Z rokly jsme dále vyrazili kolem toku Zlatého potoka do Hedvičina údolí zvaného též Peklo.

V údolí jsme se pustili do další hry, šlo o prohlížení vykopávek hájených vedoucími. Děti měly za úkol sebrat v hájeném území lístečky nebo získat cennější lístky od vedoucích pomocí papírových koulí.

Po hře jsme přešli návrší nad Hedvičiným údolím po žluté a červené turistické značce a došli jsme do Třemošnice odkud nás vlak a autobus dovezly do Heřmanova Městce. V Městci jsme s mírnými obtížemi nakoupili potraviny na zbytek výletu a odebrali se do

Před nedělní hrou na léčení záhadné choroby

DDM. Tam jsme měli chvíli času na odpočinek a po večeři proběhla další hra. V DDM bylo rozmístěno větší množství kamenů, některé z nich velmi věrné marcipánové napodobeniny, a děti měly za úkol najít co nejvíce těch marcipánových.

Večer se bohužel Žábě rozvinula nějaká nemoc a tak radši v neděli ráno odjela do Prahy. Ostatní jsme se v neděli vydali na vycházku do okolí Heřmanova Městce,

tady nás čekala poslední hra. Gurmáni si ochutnáním prastarého sýra přivodili podivné příznaky a museli navštěvovat doktory, jestli by jim od toho nějak nepomohli. Vedoucí představovali doktory a většina z nich uměla některé příznaky vyléčit ovšem za cenu toho, že jejich lék jiné příznaky způsobí pouze jeden žádné příznaky nepřidával a cílem bylo vyléčit se tak, aby nakonec neměli žádné příznaky nemoci.

Po obědě jsme si zabalili, uklidili DDM a pak jsme již odjeli domů. Cestu nám mírně zkomplikovalo, že se nám nepodařilo sehnat do

A to je závěrečná fotografie při odchodu z DDM, chybí jen Bizon, který tuto fotku fotí.

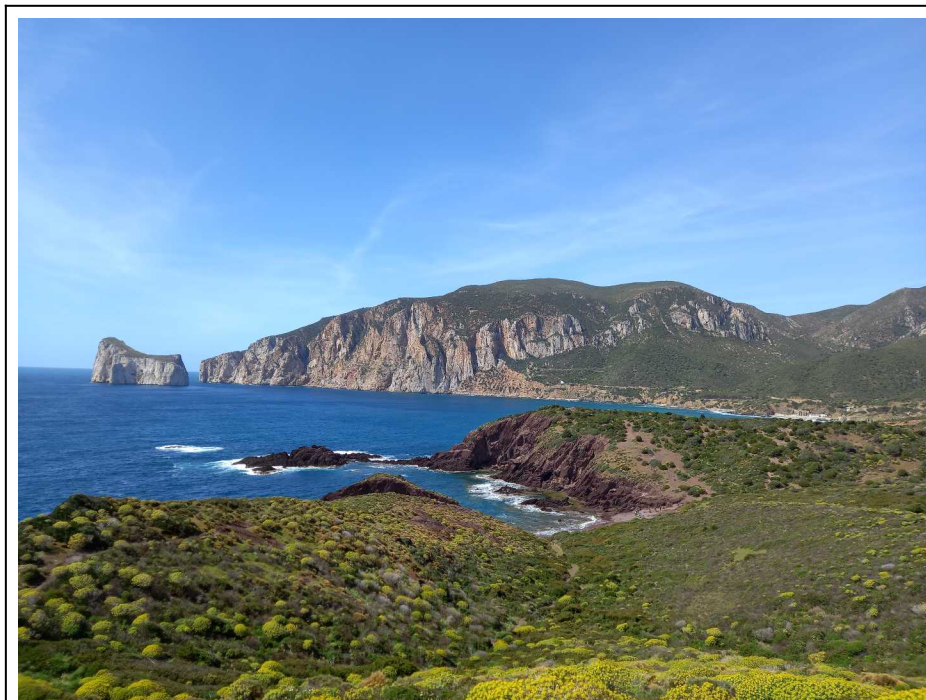
vlaku již místenky, ale cesta z Pardubic je poměrně krátká.

A jen pár slov na závěr. Je škoda, že se nás tu nesešlo více, ale nemoci udělaly své, počasí nám přálo na listopad až mimořádně a užili jsme si krásný slunečný den v krásném prostředí Železných hor. Pokud sem snad někdo nejel bez důvodu, má opravdu čeho litovat.

Zajímavé místo

Sardinská dálková trasa – Cammino Minerario di Santa Barbara

Jak jistě mnoho z vás ví, strávil jsem pár měsíců na Sardinii a tak bych vás ještě jednou rád pozval právě tam. Tentokrát chci mluvit o jedné ze dvou delších tras, které na Sardinii vedou, její jméno zní Cammino Minerario di Santa Barbara, tedy poutní stezka svaté Barbory. Není divu, že nese název po patronce horníků, vede totiž po jihozápadní Sardinii,

Pan di Zucchero

což je kraj poznamenaný těžbou. Již Římané tu těžili stříbro a olovo, přičemž těžba v těchto krajích ustala teprve nedávno, v druhé polovině minulého století. Důvodem nebylo ani tak vyčerpání zdrojů, jako pokles ceny olova a levná těžba zinku v Africe. Dodnes tu tak stojí celé opuštěné vesnice, které jen před pár desítkami let byly domovem horníků.

Stezka samotná je 500 km dlouhá a je

koncipována jako okruh z města Iglesias. Teoreticky je plánována na celý měsíc chůze, ale nejspíš není problém ujít ji rychleji. Město Iglesias je plné důlních památek a lze tu navštívit první z jeskyň na cestě - jeskyni Svaté Barbory, která se nachází ve starém dole. Odtud pak cesta vede směrem k pobřeží a podél něj, můžete tu vidět například skalní útvar Pan di Zucchero nebo šachtu, odkud se nakládaly lodě zvanou Porto Flavia. Cesta dále na sever vede přes dlouhé písčité pobřeží Costa Verde, údolím posetým důlními stavbami u vsi Montevecchio, přes pohoříčko Monte Linas, kde se nachází další dvě jeskyně, starý římský chrám a památky po ještě starších civilizacích. Člověk pak musí projít po prašných venkovských cestách, přes další malé pohoří, navštíví jeskyni Is Zuddas s unikátní aragonitovou výzdobou. Dále cesta vede podél jižního pobřeží a na ostrov Sant Antiocco s možností navštívit i ostrov San Pietro, no a nakonec je nutno přejít opět venkovské kraje až do Iglesiasu.

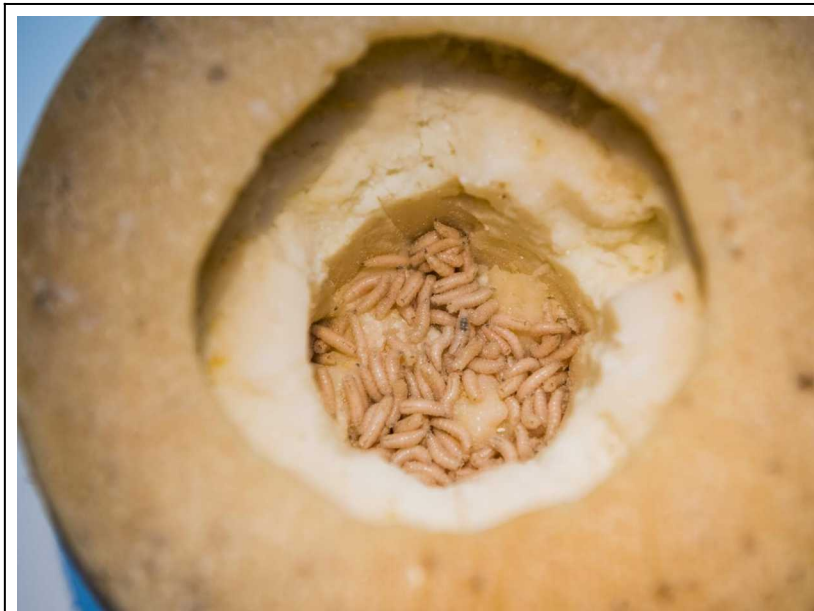
Výhodou je, že cesta je poměrně dobře značená, bohužel pouze ve výše popsaném směru, obráceně tu žádné značky nejsou. Já sám prošel některé její přírodní části, cesta je povětšinou jednoduchá, nicméně jako jinde na Sardinii i tady vás mohou potkat různé zvláštnosti jako ovčí ohrada tam, kde měla být cesta, nebo volně pobíhající psy. Přesto pokud člověk chce navštívit nějakou méně známou oblast Středomoří, která kombinuje doly, jeskyně, historii, moře i hory, je tato stezka zajímavou možností.

(pr)

Poklady kuchyně

Podivné sýry

Oba výlety, o kterých dnes píšu, se týkaly sýra. V prvním případě využil Prtě svou zkušenost z Erasmu na Sardinii a vzal nás na pětideňáku na návštěvu tohoto italského

Larvy v Casu marzu

ostrova. Prohlíželi jsme si krásy Sardinie a ochutnávali místní jídlo. A především jsme pátrali po místním speciálním sýru zvaném casu marzu. Sýr je zvláštní tím, že je záměrně infikovaný larvami mouchy sýrohločky drobné (*Piophilu casei*). Casu marzu se vyrábí z místní varianty sýra Pecorino Sardo, což je typický italský tvrdý sýr vyráběný z ovčího mléka. Casu marzu se pojídá ve vysokém stadiu rozkladu a s živými larvami. Sardinský znamená casu marzu „shnilý

sýr“. Larvy v sýru jsou průhledně bílé, dlouhé kolem 8 mm. Mohou vyskočit až do výšky 15 cm. Konzumace sýra nezkušenými trávníky má několik rizik: jednak alergické reakce, dále hrozí také riziko, že se sýr dostane do takové fáze rozkladu, že je až toxický. Existuje rovněž názor, že se mohou v sýru objevit larvy jiných druhů much a následně se dostat do střev živé a způsobit zvracení, krvavý průjem a další vážné zdravotní problémy. Tato teorie se však nepotvrdila. Obecně lze sýr casu marzu považovat za bezpečnou potravinu, pokud trávník netrpí alergií na larvy sýrohločky a samotný sýr je konzumován včas, dokud jsou larvy stále živé. Vzhledem k výše popsaným zdravotním rizikům je výroba pravého casu marzu zakázaná, nicméně se stále dá na Sardinii sehnat, jak dosvědčuje i Prtě, který ho koupil a ochutnal na venkovském trhu. Naše pátrání tedy bylo úspěšné.

Druhý výlet, který vedl do Heřmanova Městce se také týkal sýra. Žába a Ariel využili skutečného archeologického nálezu v Gíze. V hrobce Ptahmese, starověkého starosty města Mennofer, vědci společně s další posmrtnou výbavou objevili i hliněnou nádobu se záhadným obsahem. Pozdější analýza ukázala, že se jedná o sýr, vyrobený z kozího, ovčího a buvolího mléka. Podle Enrica Greca z univerzity v italské Catanii jde o nejstarší archeologický pevný zbytek sýra, jaký byl dosud nalezen. Jeho stáří vědci odhadují na 3 200 – 3 300 let. V sýru byly nalezeny bakterie způsobující nemoci, takže závěr výletu, kdy členové Klubu gurmánů museli po ochutnávce sýra vyhledat lékařskou pomoc, byl zcela realistický.

Sýr z vykopávek

Klub gurmánů

Zážitky z celoroční hry

V měsíci listopadu se gurmáni nejprve vypravili za pochutinami na italský ostrov Sardinii, jejich cílem bylo najít a ochutnat místní specialitu, sýr Casu Marzu připravovaný s pomocí larev mouchy sýrohloďky.

Na druhé výpravě pak Klub Gurmánů vyrazil za dalším sýrem do Egypta, kde se rozhodli ochutnat sýr starý tři tisíce let nalezený ve vykopávkách.

Mezidružinová soutěž

A nadchází již třetí kolo mezidružinové soutěže. Zatím ještě nevím, kdo všechno odevzdal recept na **svíčkovou** z třetího kola, ale především musím vyhlásit další úkol této kulinářské soutěže.

Úkolem družin na prosinec je zjistit recept na další tajemný pokrm, tentokrát nás zajímá pokrm jménem **gumbo** a recept na některou z jeho variant. (bi)

Bodování za listopad a prosinec:

Pochopitelně největší váhu mají oba listopadové výlety, kdo se zúčastnil obou může počítat s vysokým umístěním, zvláště když při tom nevynechal například padesátku nebo půlku schůzek.

	jméno	body měs.	body obd.	družina	jméno	body měs.	body obd.	družina
1.	Tomáš	170	170	Pařáti	13. Áňa	75	75	Vlaštovky
2.	Bára	134	134	Vlaštovky	14. Pavlík	60	60	Zobáci
3.	Eda	122	122	Zobáci	15. Barnabáš	60	60	Zobáci
4.	Lukáš	117	117	Pařáti	16. Mikeš	57	57	Host
5.	Ernest	108	108	Zobáci	17. Malvína	53	53	Host
6.	Mára	104	104	Zobáci	18. Ben	48	48	Zobáci
7.	Tonda	95	95	Zobáci	19. Ricky	45	45	Vlaštovky
8.	Martin	92	92	Zobáci	20. Mia	45	45	Vlaštovky
9.	Eliška	89	89	Pařáti	21. Ája	45	45	Vlaštovky
10.	Janis	84	84	Pařáti	22. Kristián	45	45	Zobáci
11.	Jožka	81	81	Vlaštovky	23.			
12.	Julča	78	78	Vlaštovky				

Výsledky bodování družin:

Soutěž družin z října, kterou odevzdali Zobáci a Pařáti jim vynesla první místa, Vlaštovky se do soutěže družin zapojily až listopadovým kolem, které bude vyhodocené do příštího kOKOsu.

pořadí	název	body měs.	body cel
1.	Zobáci	75	180
2.	Pařáti	70	160
3.	Vlaštovky	60	130

Celkové výsledky:

Tabulka celkových výsledků ukazuje, že účast na výletech se bodově vyplatí. Pochopitelně také účast na schůzkách a oddílovkách a koneckonců u účast v padesátce, zejména přinášecí.

jméno	body	výlety	družina	jméno	body	výlety	družina
1. Tomáš	407	5	Pařáti	13. Janis	160	1	Pařáti
2. Mára	354	3	Zobáci	14. Kristián	139	1	Zobáci
3. Lukáš	337	3	Pařáti	15. Áňa	139	0	Vlaštovky
4. Bára	295	3	Vlaštovky	16. Ben	124	0	Zobáci
5. Martin	247	2	Zobáci	17. Eliška	119	1	Pařáti
6. Jožka	230	2	Vlaštovky	18. Mia	107	0	Vlaštovky
7. Eda	225	3	Vlaštovky	19. Ricky	90	0	Vlaštovky
8. Julča	218	2	Zobáci	20. Ája	90	0	Vlaštovky
9. Tonda	218	4	Zobáci	21. Mikeš	57	1	Host
10. Ernest	209	1	Zobáci	22. Adam	51	1	Host
11. Pavlík	183	1	Zobáci	23. Malvína	53	1	Host
12. Barnabáš	176	1	Zobáci	24. Marek	37	0	exZobáci

Prémiová „50“ pro rok 2022/2023

Prosinec: Přinášecí úkol na prosinec je tradičně přinesení Vánoční ozdoby do Vánoční oddílové schůzky, která bude 19. prosince. Podmínka je tentokrát upravena tak, že máte přinést vlastnoručně vyrobenou ozdobu, která bude připomínat téma letošního oddílového roku. Odborný úkol pak bude z práce s mapou a znalosti mapových značek. Stále platí, že pro účely úkolu jsou používány mapy KČT s červeným pruhem.

Leden: Lednovým přinášecím úkolem je zápisník, přineste a ukažte zápisník, který máte pěkně zavedený se všemi náležitostmi a doplněnými pamětními lístky. Pokud zápisník dosud nemáte, informujte se o jeho podobě u vašeho družinového vedoucího a kamarádů, kteří jej zavedený již mají. Odborný úkol pak bude z poznávání hub, kterými jsme se zabývali celý listopad.

Přehled úkolů prémiové padesátky pro letošní rok:

září	byliny //
říjen	papírové koule // ryby, obojživelníci, plazi, savci, ptáci //
listopad	soutěž „nejkrásnější list podzimu“// dřeviny //
prosinec	tématická vánoční ozdoba// mapa a buzola //
leden	zápisník // houby //
únor	oddílová historie a tradice // ochrana přírody a ekologie //
březen	„co je to?“//geologie //
duben	geosbírka // stavební slohy a památky //
květen	podivuhodnost // uzle //
červen	(foto) herbář //motýli, brouci, ostatní hmyz, ostatní bezobratlí//

(My+Bi)

Souhrnné výsledky prémiové "50"

jméno	září	říjen	listopad	prosinec	leden	únor	březen	duben	květen	červen
Tomáš	0	0+22	0+15							
Lukáš	14	0+17	0+15							
Janis	5	0+11	0+6							
Eliška	0	0+0	0+2							
Mára	10	0+16	0+11							
Martín	0	0+17	0+9							
Marek	7	0+0	0+0							
Ernest	2	0+9	0+3							
Eda	0	0+7	15+3							
Ben	0	15+1	0+3							
Tonda	3	0+3	0+0							
Kristián	0	0+1	0+0							
Barnabáš	8	0+0	0+0							
Pavel	0	0+6	15+0							
Bára	14	0+6	0+0							
Johanka	12	0+8	0+0							
Julinka	3	0+5	0+0							
Mia	0	0+2	0+0							
Áňa	0	0+4	0+0							
Ája	0	0+0	0+0							
Ricky	0	0+0	0+0							

Koutek zábavy

Podzimní běh soutěže o KOKOsový ořech

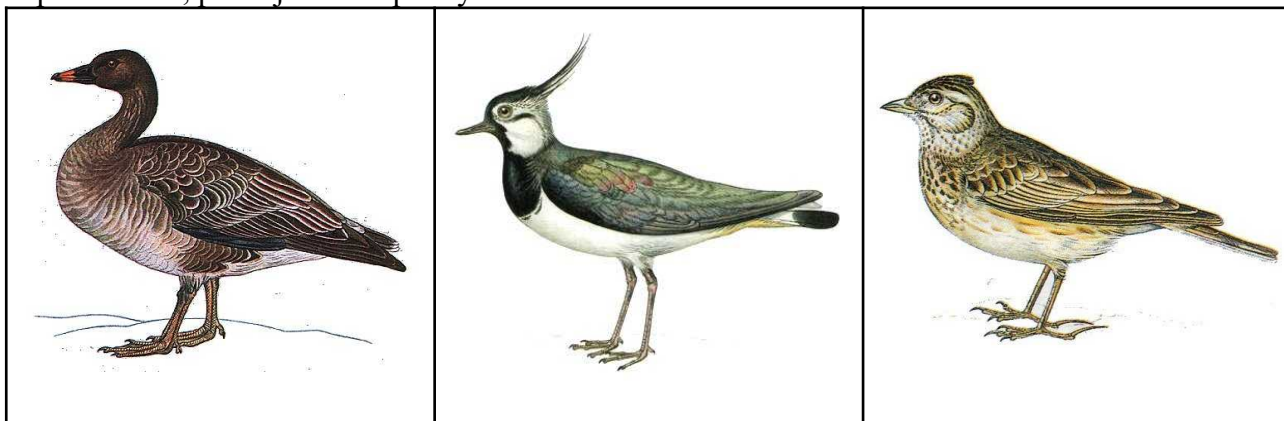
Podzim 2022 přináší další kolo tradiční soutěže pro děti i pro vedoucí. Pravidla zůstávají stejná jako v minulých letech.

Každý měsíc zde bude zveřejněna trojice obrázků, vaším cílem je poznat, co na obrázcích je, za každý obrázek vždy můžete získat dva body, celkem tedy 6 bodů v jednom čísle kOKOsu. Odpovědi je třeba odevzdat do začátku oddílovky, na které vyjde další číslo kOKOsu. Po pěti kolech se vám body sečtou a za každých pět bodů získáte jeden lístek do osudí. Na únorové oddílovce pak budou vylosovány z tohoto osudí tři ceny, ostatní, kdo měli v osudí aspoň lístek, zpravidla dostanou drobnější ceny.

Řešení můžete hledat kdekoliv a u kohokoliv, jedinou výjimkou je, že se nesmíte ptát žádného z vedoucích oddílu.

4. kolo – Neporovnatelná pečeně

Ještě naposledy se vracím k neporovnatelné pečení o které jste si mohli přečíst v minulém čísle kOKOsu. Trojice ptáků, které zde najdete, byla totiž součástí této podivuhodné krmě. Zkuste je poznat. Jsou seřazené od největšího k nejmenšímu a i když některé z nich běžně v oddíle nepoznáváme, přece jen máte pouhých sedmnáct možností.

Řešení třetího kola: Zvěřinové hody: Jelen lení (též evropský), muflon evropský (též ovce muflon, ovce kruhorohá), zajíc polní - řešení odevzdali Ben 6 bodů (celkem 12), Mára 6 bodů (celkem 18), Johanka 6 bodů (celkem 6) a Julča 6 bodů (celkem 6) dále má Tonda (celkem 12), Tomáš (celkem 6), Janis (celkem 11) a Lukáš (celkem 6 bodů).

Vtipy nalezené na Internetu:

"Pane vrchní, to má být řízek!?! Vždyť je to k smíchu!"

"To jsem rád, pane. Hosté se obvykle strašně zlobí..."

<http://www.nejvtipy.cz>

kOKOs měsíčník oddílu OkO, Číslo čtvrté, Ročník 25. Tiskne Bizon.

Na vydání tohoto čísla se podíleli: Bizon, Kocour, Prtě

Redakční uzávěrka tohoto čísla byla 27.11.2022. Vyšlo dne 28.11.2022 v počtu 20 výtisků a pdf souboru.

***** Páté číslo pětadvacátého ročníku vyjde 9.1.2023 *****

Telefonní číslo redakce: 606 468 693, e-mail: dengst@post.cz